

ROMÂNIA

TRIBUNALUL XXXX

operator - XXXX

Secția contencios administrativ și fiscal
litigii de muncă și asigurări sociale Dosar
nr. XXXX /2009

SENTINȚA CIVILĂ NR. XXXX

Ședința publică din data de XXXX 2010

Președinte XXXX

Grefier XXXX

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C. XXXX SRL XXXX în contradictoriu cu pârâții Autoritatea Națională a Vămile, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX, având ca obiect contestație act administrativ.

La apelul nominal se prezintă reprezentanta reclamantei SC XXXX SRL - avocat XXXX din Baroul XXXX, reprezentanta pârâtelor Autoritatea Națională a Vămile și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX - c.j. XXXX lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care se constată că la data de XXXX.2010 prin serviciul registratură al instanței pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX a depus la dosar adresa nr. XXXX / XXXX.2010 prin care transmite punctul de vedere exprimat de organul vamal constatator față de răspunsul expertului contabil desemnat în cauză.

Reprezentanta reclamantei depune la dosar concluzii scrise și copia facturii seria XXXX nr. XXXX din XXXX.2009 prin care face dovada onorariului avocațial.

În aplicarea dispozițiilor art. 8[^] Cod procedură civilă se comunică câte un exemplar din înscrisurile depuse reprezentanților părților.

Acestea nu solicită termen pentru studiere.

Nemaifiind formulate cereri sau de administrat probe instanța declară terminată faza probatorie și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantei susține acțiunea, solicită admiterea ei așa cum a fost formulată în scris și ulterior precizată, anularea deciziei atacate și a procesului verbal precum și anularea în parte a deciziei de soluționare a contestației. Solicită cheltuieli de judecată.

Reprezentanta pârâtei solicită respingerea acțiunii și menținerea ca temeinică și legală a Deciziei atacate pentru motivele expuse pe larg prin întâmpinarea depusă la dosar.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea înregistrată la această instanță la XXXX 2009, precizată la data de XXXX.2009, reclamanta SC XXXX SRL a cerut în

contradictoriu cu pârâtele Autoritatea Națională a Vămirilor, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX:

Anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare cu nr. XXXX / XXXX.2009, pentru suma de XXXX lei, reprezentând TVA, majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere aferente;

Anularea Procesului - verbal nr. XXXX / XXXX.2007 pentru stabilirea sumei de XXXX lei, în compensarea obligațiilor fiscale evidențiate mai sus, emis de pârâta Autoritatea Națională a Vămirilor - Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX - Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală;

Anularea în parte a Deciziei nr. XXXX / XXXX.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și anularea în totalitate a Dispoziției nr. XXXX / XXXX emisă de pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX; cu cheltuieli de judecată.

In motivarea acțiunii a arătat următoarele:

In fapt organele de control au verificat importurile efectuate de reclamantă in perioada 2004-2008, fiind verificate declarațiile vamale de import de mărfuri cu condiția de livrare CIF si CFR Constanta si documentele comerciale însoțitoare (facturi externe, facturi de transport, facturi servicii accesorii transportului. facturile emise de furnizorii XXXX, in perioada 01.01.2004 pana la 31.12.2008 jurnalele pentru cumpărări de bunuri si servicii din perioada 01.01.2004 - 31.12.2008.

In urma verificării documentelor de mai sus, au fost identificate o serie de facturi emise de către operatorii portuari mai sus menționați, pentru cheltuieli aferente transportului si serviciile accesorii acestuia legate direct de transportul de bunuri (anexa 1).

Organele vamale susțin ca din conținutul acestor facturi menționate in anexa 1 rezulta ca serviciile prestate sunt accesorii transporturilor bunurilor importate, care intervin pana la primul loc de destinate si ca aceste servicii nu au fost cuprinse in baza de impozitare" in conformitate cu art. 29 din Regulamentul CEE nr. 2913/1991 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal comunitar : " Valoarea in vama a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție si conform art. 32 " la stabilirea valorii in vama in conformitate cu art. 29, se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate ... cheltuielile de transport si costul asigurării mărfurilor importate si cheltuielile de încărcare si manipulare legate de transportul mărfurilor importate pana la punctul de introducere a mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității, cu condiția de a fi evidențiate separat de prețul efectiv plătit sau de plătit. Următoarele elemente nu sunt incluse in valoarea in vama: cheltuielile de transport pentru mărfuri după sosirea la locul de intrare pe teritoriul vamal al comunității. Fata de aceste prevederi legale s-a constatat ca, cheltuielile corespunzătoare facturilor din anexa nr. 1 emise de operatorii din anexa 1, reprezintă cheltuieli de natura celor precizate in art. 33 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 . care nu se include in valoarea in vama, in sa sunt elemente de natura celor care se include in baza de impozitare a TVA la import in conformitate cu prevederile art. 139(2) din Legea nr. 571/2003 cu modificările si completările ulterioare.

Art. 139 alin.1) " baza de impozitare pentru import de bunuri este constituita din valoarea in vama a bunurilor, stabilita conform legislației vamale in vigoare la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele si alte taxe, exclusiv taxa pe valoarea adăugata datorata pentru importul de bunuri. Alin.2) " se cuprind de asemenea in baza de impozitare cheltuielile accesorii precum comisionale, cheltuielile de ambalare, transport si asigurare care intervin pana la primul loc de destinație a bunurilor in România, in măsura in care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse in baza de impozitare stabilita conform alin.1). Primul loc de destinație a bunurilor ii reprezintă destinația stipulata in documentul de transport sau orice alt document insotitor al bunurilor când acestea intra in România.

In consecința reclamanta datorează o diferența de TVA in vama conform art. 136, 139 si art. 157(3) din Legea nr. 571/2003 cu modificările si completările ulterioare coroborat cu art. 201 al.1) pct. A) si al. 2 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar."

Cu privire la dispozițiile prevăzute de Regulamentul CEE nr. 2913/1992 de instituire a Codului Vamala Comunitar precizam ca nu au aplicabilitate in cazul in speța pentru perioada 2004-2006 deoarece România a devenit tara comunitara începând cu data de 01.01.2007, codul vamal comunitar având aplicabilitate in România începând cu aceasta data si nu retroactiv pentru operațiunile vamale efectuate sub incidența Legii nr. 141/1997 si Legii nr.86/2006 privind Codul vamal al României.

Cu toate ca reclamanta in contestația formulata a menționat faptul ca pentru perioada 2004 - 2006 temeiul de drept invocat in actele de control este eronat si nu are aplicabilitate retroactiv pentru aceasta perioada, parata de ordinul 3 a emis decizia de soluționare a contestației fara sa respecte dispozițiile art. 47 din OG nr. 92/2003 si dispozițiile pct. 46.1 din Normele metodologice de aplicare a acesteia, pentru îndreptarea erorilor materiale privind temeiurile de drept menționate in actele de control pentru perioada 2004 - 2006.

Potrivit dispozițiilor ART. 43 din OG nr. 92/2003, actul administrativ fiscal va cuprinde in mod obligatoriu temeiul de drept pe care se sprijină.

In cazul in care temeiul de drept este eronat, parata de ordinul 3 avea obligația din oficiu sa desființeze decizia emisa de organul vamal privind obligațiile fiscale stabilite pentru perioada 2004 - 2006 iar autoritatea vamala urmare a acestei decizii de desființare avea obligația sa corecteze actele administrative si sa le comunice reclamantei.

Pentru perioada controlata cuprinsa intre 1 ianuarie 2004 - 19 iunie 2006 sunt aplicabile prevederile Legii nr. 141/1994 privind Codul vamal al României si pentru perioada 19 iunie 2006 - 31 decembrie 2006 prevederile Legii nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României, care a abrogat Legea nr. 141/1994.

Potrivit art. 77 din Legea nr. 141/2007

1)Procedura de determinare a valorii in vama este cea prevăzuta in Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife si comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

2)La valoarea in vama, in măsura in care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse in preț, se includ:

a) cheltuielile de transport al mărfurilor importate pana la frontiera romana;

- b) cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare, conexe transportului, ale mărfurilor din import aferente parcursului extern;
- c) costul asigurării pe parcursul extern;

Potrivit ART. 57 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României (intrată în vigoare la 19 iunie 2006)

Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare. La valoarea în vamă, conform prevederilor art. 1 din acordul prevăzut la alin. (1), în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, se includ:

- a) cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română;
- b) cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare, conexe transportului, ale mărfurilor din import aferente parcursului extern;

Din coroborarea textelor de lege de mai sus rezulta ca la determinarea valorii în vama se cuprind și cheltuielile conexe transportului extern până la frontiera română.

În pagina 1 din Procesul verbal contestat, s-a precizat că au fost verificate declarațiile vamale de import cu condiția de livrare CIF și CFR Constanta și un număr de fiscale emise de prestatori pentru servicii, transbordare, manipulări, dezinfectie

Conform regulilor INCOTERMS 2000, condițiile de livrare

CFR (Cost and Freight) înseamnă cost și navlu: vânzătorul angajează nava, o încarcă și o duce la portul de destinație convenit:

CIF (Cost Insurance and Freight) înseamnă cost, asigurare și navlu: pe lângă CFR vânzătorul are obligația să procure pentru cumpărător, pe contul acestuia din urmă, un contract de asigurare împotriva riscurilor maritime de avariere sau de pierdere a mărfii pe timpul transportului.

Prin urmare primul loc de destinație a bunurilor în ambele condiții de livrare este portul Constanta.

Potrivit art. 139 alin.2 din Legea nr. 571/2003 se cuprind de asemenea în baza de impozitare cheltuielile accesorii precum comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1).

Or, din verificările efectuate a rezultat că primul loc de destinație este portul Constanta, prin urmare în baza de impozitare se cuprind toate cheltuielile accesorii precum comisionale, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare până la primul loc de destinație a bunurilor în România.

Din anexa nr. 1 la actul de control s-a precizat că reprezintă facturile verificate pe perioada 2004-2006 respectiv servicii, transbordare, manipulări, dezinfectie. Aceste servicii nu fac parte din cheltuielile accesorii, strict și limitativ prevăzute de art. 139 alin.2 din Legea nr. 571/2003.

Cu privire la perioada verificată cuprinsă între 01.01.2007 - 31.12.2008 au aplicabilitate următoarele dispoziții legale:

- art. 29 din Regulamentul CEE nr. 2913/1991 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Carnal comunitar :

" Valoarea in vama a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție si conform art. 32 " la stabilirea valorii in vama in conformitate cu art. 29, se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate ... cheltuielile de transport si costul asigurării mărfurilor importate si cheltuielile de încărcare si manipulare legate de transportul mărfurilor importate pana la punctul de introducere a mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității, cu condiția de a fi evidențiate separat de prețul efectiv plătit sau de plătit.

- art. 139 din Legea nr. 571/2003 aplicabila din anul 2007

Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România, sau, în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

Primul loc de destinație a bunurilor in România, conform declarațiilor vamale este portul Constanta in condiția de livrare CIF si CFR

Conform regulilor INCOTERMS 2000, condițiile de livrare

CFR (Cost and Freight) înseamnă cost si navlu: vânzătorul angajează nava, o incarca si o duce la portul de destinație convenit:

CIF (Cost Insurance and Freight) înseamnă cost, asigurare si navlu: pe langa CFR vânzătorul are obligația sa procure pentru cumpărător, pe contul acestuia din urma, un contract de asigurare împotriva riscurilor maritime de avariere sau de pierdere a mărfii pe timpul transportului.

Cu privire la facturile emise pe 01.01.2007 - 31.12.2008 in anexa nr. 1 la actul de control, organele vamale au menționat ce reprezintă aceste facturi fiscale, respectiv taxa de administrare si servicii(fără a se menționa care sunt acestea).

Din coroborarea textelor de lege mai susmenționate rezulta ca in baza de impozitare declarata de importator se cuprind toate cheltuielile menționate la art. 29 din Regulamentul CEE nr. 2913/1991 si art. 139 alin. 1 si 2 din Legea nr. 571/2003 Nu înțelegem de unde a dedus autoritatea vamala ca serviciile nedetaliata si taxa de administrare fac parte din cheltuielile accesorii prevăzute de art. 139 alin.2 din Legea nr. 571/2003 si ca acestea au fost prestate pana la primul loc de destinație a bunurilor in România, respectiv portul Constanta.

Pe de alta parte din anexa nr. 1 la actul de control nu rezulta ca baza de impozitare, declarata la import de către petenta in declarațiile vamale, a fost majorata cu aceste cheltuieli accesorii. Organul vamal a aplicat taxa pe valoarea adăugata asupra valorii acestor servicii fără ca acestea sa fie cuprinse in valoarea in vama, respectiv in baza de impozitare. Având in vedere ca aceste servicii au fost facturate cu TVA si ca acestea nu au fost prestate pana la primul loc de destinație a bunurilor,

obligarea petentei la plata TVA pentru serviciile pentru care s-a achitat TVA este lipsita de temei legal. Plata taxei pe valoarea adăugata se plătește la autoritatea vamala si se calculează la valoarea in vama la care se adaugă cheltuielile prevăzute de lege. Având in vedere ca autoritatea vamale a dat o interpretare vădit subiectiva si tendențioasa textului de lege din codul vamal comunitar si codul fiscal, obligarea petentei la plata taxei pe valoarea pentru serviciile menționate in facturile emise pe perioada 01.01.2007 - 31.12.2008 si menționate in anexa 1 este nelegala.

A precizat, de asemenea, că potrivit dispozițiilor ART. 59 alin.1) din Legea nr. 141/1997 privind codul vamal al României " Autoritatea vamala acorda liberul de vama după efectuarea vămuirii si Art. 3. lit.u) liberul de vama actul prin care autoritatea vamala lasă la dispoziția titularului declarației vamale mărfurile vămuite, in scopul prevăzut de regimul vamal sub care acestea au fost plasate;

Potrivit dispozițiilor Art. 95 alin.2 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României "în cazul în care acceptarea unei declarații vamale conduce la nașterea unei datorii vamale pentru mărfurile cuprinse în acea declarație, liberul de vamă se acordă numai dacă cuantumul datoriei vamale a fost plătit sau garantat."

Fata de aceste dispoziții legale rezulta ca serviciile de transbordare, manipulare, dezinfectie si alte servicii se pot efectua numai după acordarea liberului de vama. Rezulta prin urmare ca aceste servicii au fost prestate nu inainte, ci după sosirea mărfurilor in portul Constanta.

Pe de alta parte potrivit art. 133 din Legea nr. 571/2003 locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix la care serviciile sunt efectuate. Dispozițiile imperative din art. 126 alin. 1 lit.b) din Codul fiscal condiționează operațiunile impozabile din sfera TVA de împrejurarea ca ele sa fie desfășurate in România. In cazul in speța, serviciile menționate in anexa nr. 1 au fost prestate in România de prestatori peprsoane juridice romane stabilite in România.

In concluzie, daca aceste servicii nu pot fi incluse in baza de impozitare la import, taxa pe valoarea adăugata aferenta acestor servicii portuare nu se plătește la autoritatea vamală. Prin urmare in mod corect si legal prestatorii au aplicat TVA pentru serviciile portuare menționate in facturile fiscale din anexa nr. 1 iar autoritatea vamala nu are nici un temei legal pentru a obliga petenta la plata taxei pe valoarea adăugata aferenta acestor servicii, cu atât mai mult cu cat in urma controlului nu a majorat baza de impozitare menționata in declarațiile vamale de import.

In concluziile Raportului de expertiza, expertul a stabilit ca reclamanta nu datorează sumele stabilite de organul vamal deoarece serviciile facturate de prestatori nu intra in sfera de aplicare a TVA pentru importator si ca atare nici in baza de impozitare pentru TVA a reclamantei deoarece serviciile sunt efectuate după ajungerea mărfii pe teritoriul României. Din facturile verificate a rezultat ca aceste servicii sunt efectuate după operațiunea de vămuire, respectiv servicii de manipulare container gol, manipulare marfa in terminal SOCEP (de încărcare in camioane proprii), taxe dezinfectie containere după descărcare, taxe locale, comision transport auto, taxe imobilizări. In consecința toate aceste servicii nu au loc pana la primul loc de destinație pe teritoriului statului membru de import prin urmare nu pot fi incluse in baza de impozitare pentru calculul taxei pe valoarea adăugata in vama la importator.

Prin întâmpinările depuse pârâții Autoritatea națională a Vămirilor, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni vamale XXXX și Direcția Generală a

Finanțelor Publice a Județului XXXX au cerut respingerea acțiunii reclamantei și menținerea actelor administrativ fiscale ca temeinice și legale și înlăturarea concluziilor expertizei, deoarece contravin dispozițiilor legale care reglementează baza de impozitare în vamă și a dispozițiilor care reglementează sfera de aplicare a TVA-ului.

În drept au invocat dispozițiile art 139, art. 136 , 143 alin. 1 lit. d, art. 157 alin. 3 din Codul fiscal aprobat prin Legea 571/2003, art. 32 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 de Instituire a Codului Vamal Comunitar privind stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate, condițiile de livrare CFR și CIF potrivit INCOTERMS 2000.

Examinând actele administrativ fiscale a căror anulare se cere, raportul de expertiza contabilă efectuat în cauză, obiecțiunile la concluziile raportului de expertiză și răspunsul expertului la obiecțiuni, instanța reține în fapt următoarele:

Acțiunea în contencios administrativ este nefondată.

Reclamanta SC XXXX SRL a fost supusă unui control ulterior al mărfurilor importate cu condiția de livrare CIF și CFR Constanța pentru perioada 2004-2008.

Mai precis organele de control au verificat declarațiile vamale de import de mărfuri cu condiția de livrare CIF și CFR Constanța precum și documentele comerciale însoțitoare compuse din facturi externe de transport și facturi de servicii accesorii transportului aferente importurilor efectuate de reclamantă în perioada 2004-2008.

Motivul verificării 1-a constituit împrejurarea declarată de organele de control prin Procesul-verbal încheiat la data de 26.01.2009 și a Deciziei pentru verificarea situației privind obligațiile suplimentare nr. XXXX / XXXX.2009, contestate , a declarării cheltuielilor legate de servicii accesorii transportului extern sau al asigurării pe parcurs extern, raportat la condiția de livrare declarată CIF și CFR Constanța, cu scopul identificării cheltuielilor aferente transportului și serviciilor accesorii transportului.

Prin actele administrativ fiscale a căror anulare se cere, organele de control au obligat reclamanta la plata sumei de XXXX lei reprezentând XXXX lei taxă pe valoarea adăugată, majorări de întârziere la TVA (fila 19) - XXXX lei, dobânzi la TVA - XXXX lei și penalități de întârziere aferente - XXXX lei, însă reclamanta a solicitat anularea doar pentru suma de XXXX lei.

Prin condiții de livrare CFR și CIF se înțelege potrivit regulilor INCONTERMS 2000, următoarele:

CFR se definește ca fiind cost și navlu, respectiv vânzătorul are obligația să plătească navlu și costurile pentru aducerea mărfii în portul de destinație convenit, însă riscul de pierdere sau deteriorare a mărfii, precum și orice costuri suplimentare cauzate de evenimente care au avut loc după ce marfa a fost livrată la bordul navei se transferă de la vânzător la cumpărător, în momentul în care marfa trece balustrada vasului în portul de încărcare.

Potrivit acestei reguli (CFR), cumpărătorul are obligația să plătească cheltuielile de descărcare, inclusiv taxele de ușurare a navei și de cheiaj, taxele vamale, alte taxe și speze oficiale, precum și cheltuielile pentru îndeplinirea formalităților vamale de import, doar în cazul în care aceste costuri nu au fost percepute de societatea de navigație în baza contractului de transport cu nava linie.

În limbaj INCOTERMS 2000, prin condiții de livrare CIF se înțelege cost, asigurare și navlu, respectiv, vânzătorul are obligația să plătească aceleași costuri ca în cazul condiției CFR, iar suplimentar, are obligația să asigure pe cheltuiala sa un contract de asigurare maritimă care să acopere riscul cumpărătorului de pierdere sau deteriorarea mărfii în timpul transportului.

În ce privește repartizarea cheltuielilor, cumpărătorul are obligația să plătească costurile arătate mai sus dacă nu au fost percepute de societatea de navigație pe baza contractului de transport cu nava linie, precum și cheltuielile de descărcare, taxele vamale, alte taxe și speze oficiale, precum și cheltuielile pentru îndeplinirea formalităților vamale de import.

Cheltuielile descrise mai sus și înscrise în facturile externe de prestare servicii și alte taxe conexe transportului internațional, aferente importurilor efectuate de reclamantă în anul 2004 -2008, reprezintă potrivit art. 139 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al României, modificat și completat, cheltuieli care nu se includ în valoarea în vamă a mărfurilor, dar care se includ în baza de impozitare pentru import.

Art. 139 alin. 1 Cod fiscal prevede:

„Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția TVA (taxă pe valoarea adăugată) care urmează să fie percepută”.

Art. 139 alin. 2 Cod fiscal prevede:

„Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum și comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. 1.

Primul loc de destinație al bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România sau, în absența acestor documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România.”

Art. 139 alin. 3 Cod fiscal prevede:

„Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. 3 lit. a - d.”

Având în vedere dispozițiile legale prezentate mai sus, rezultă că organele vamale au procedat în mod corect la emiterea actelor administrative fiscale contestate, în sensul includerii contravalorii serviciilor prestate de operatorii portuari pentru importatorul SC XXXX SRL, în baza de impozitare în vamă a importului, deoarece urmare a nedeclarării cheltuielilor accesorii transportului internațional s-a redus baza de impozitare a TVA -ului în vamă și, implicit, cuantumul TVA-ului datorat în vamă, potrivit art. 139 din Codul fiscal, modificat și completat.

În concluzie, în baza de impozitare a importului de bunuri în România se introduce valoarea facturată a prestărilor de servicii fără TVA.

Dacă o factură a fost emisă eronat cu TVA, deși nu era datorată, beneficiarii unei asemenea operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat, în cazul operațiunii scutite de la această taxă conform art. 141

Cod fiscal, aceștia având obligația de a solicita furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă și emiterea unei noi facturi.

Acest lucru se desprinde din interpretarea dată de legiuitor articolului 150 „Scutiri în interiorul țării”, cuprinse în Normele metodologice din 22.01.2004 de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Expertul a reținut greșit că prestatorii erau obligați să factureze serviciile către reclamantă cu TVA, deoarece potrivit art. 126 alin. 9 lit.b din Codul fiscal sunt scutite de TVA operațiunile prestate, prevăzute la art. 143 - 144 indice 1 din același act normativ.

În acest sens sunt și dispozițiile art. 143 alin. 1 lit. d din Codul fiscal care prevede că sunt scutite de TVA prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, alte servicii direct legate de importul de bunuri, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139.

Conform Ordinului nr. 1846/2003, în vigoare în anii 2004- 2006 și a Ordinului nr. 2222/22.12.2006, în vigoarea cu începere de la data de 01.01.2007, privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prev. la art. 143 alin. 1 lit. a - i, art. 143 alin. 2 și art. 144 indice 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, modificat și completat ulterior, art. 5 alin. 2, rezultă următoarele:

Scutirea de taxă prev. la art. 143 alin. 1 lit. d din Codul fiscal, pentru prestările de servicii accesorii transportului și alte prestări de servicii direct legate de importul de bunuri, dacă valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate, potrivit art. 139 Cod fiscal se justifică de prestator cu următoarele documente: contractul încheiat cu transportatorul sau cu casa de expediție sau cu importatorul ori cu furnizorul bunurilor, din care să rezulte că prestările de servicii respective sunt accesorii transportului bunurilor importate sau sunt aferente importului de bunuri.

Facturile din Anexa 1 la Procesul verbal de control nr. 2316 /27.01.2009 îl reprezintă pentru prestări servicii (transbordare, monitorizare, manipulare, taxă de dezinfectie) sunt accesorii transporturilor bunurilor importate, sunt direct legate de importul de bunuri și intervin până la primul loc de destinație - descărcare, indicat în documentul de transport, precum și în facturile de achiziție a bunurilor importate.

Având în vedere că condiția de livrare CFR Constanța, înscrisă pe facturile de livrare cuprinse în Anexa nr.1 a Procesului verbal de control contestat privind manipularea containerului plin/gol, manipularea mărfii în terminal SOCEP (taxă de depozitare - staționare în terminal până la prezentarea în vamă), taxe dezinfectie containere și conectare la curent (pentru containerele care conțineau produse perisabile din carne și produse din carne), instanța constată că aceste prestații reprezintă prestațiile efectuate de operatorii portuari incluse în categoria „prestări accesorii transportului”, astfel cum sunt definite de art. 133 alin. 2 lit. d din Codul fiscal al României.

Prin urmare, cumpărătorul - reclamant are obligația să plătească aceste servicii, deoarece nu s-a făcut dovada că au fost percepute de societatea de navigație în baza contractului de transport cu nava linie.

Este greșită susținerea reclamantei că a fost obligată să suporte de două ori costul TVA-ului aferent facturilor în discuție, câtă vreme 1-a plătit prestatorilor de servicii în baza facturilor cuprinse în Anexa 1 și nu datorează TVA-ul către organele

vamale, potrivit deciziei de regularizare contestată, pentru următoarele considerente, care vor fi prezentate mai jos.

Potrivit art. 136 din legea nr. 571/2003 referitor la exigibilitatea pentru importul de bunuri, coroborat cu dispozițiile art. 157 alin. 3 din aceeași lege, astfel cum a fost modificat prin Legea 343/2006, regula este că TVA-ul pentru importul de bunuri, cu excepția celui scutit de TVA, se plătește la organul vamal până la data la care are obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize, de către importator. Această obligație rezultă și din dispozițiile art. 151 indice 1 Cod fiscal.

Art. 32 din Codul de procedură fiscală, aprobat prin OG 92/2003, republicat și actualizat, prevede că organele vamale sunt cele care administrează impozitele, taxele și alte sume datorate în vamă potrivit legii.

Având în vedere că prin Decizia nr. XXXX / XXXX.2009 privind soluționarea contestațiilor reclamantei de către pârâta DG FP XXXX s-a admis în parte contestația reclamantei împotriva deciziei de regularizare a situației pentru obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. XXXX / XXXX.2009 pentru suma de XXXX lei, reprezentând TVA în sumă de XXXX și majorări de întârziere aferente în sumă de XXXX lei, instanța constată că suma contestată este de XXXX lei și nu se XXXX lei, deoarece debitul a fost recalculat, organul vamal constatând o eroare materială de calcul,

Instanța constată că în realitate creanța contestată, astfel cum a fost precizată de către reclamantă este de XXXX lei.

Față de cele arătate, văzând concluziile expertului și obiecțiunile organelor vamale, argumentate în drept, instanța constată că reclamanta datorează suma totală de XXXX lei, stabilită prin Decizia de regularizare contestată, modificată în parte urmare a recalculării debitului, diferență de TVA în vamă la data întocmirii declarațiilor vamale din Anexa 1 în sumă de XXXX lei, calculată în Anexa 1 a Procesului verbal de control nr. XXXX / XXXX.2009, raportat la disp. art. 139 din legea nr. 571/2003, modificată și completată, art. 32 din Codul de procedură fiscală coroborat cu art. 201 alin. 1 pct. a și alin. 2 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului de Instituire a Codului Vamal Comunitar.

Reclamanta datorează majorări de întârziere care se calculează în raport cu dispozițiile art. 120 din legea nr. 571/2003, modificată și completată începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență, definit și stabilit de art. 201 din Regulamentul CE nr. 2913/1992 și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv și nu a termenului de depunere a decontului de TVA, respectiv, până la data de 25 a lunii următoare datei declarațiilor vamale de import.

Calculul majorărilor de întârziere s-a efectuat în baza Legii 210/2005 privind aprobarea OG 20/2005 pentru modificarea și completarea OG 92/2003 cu procentul de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, până la data de 26.01.2009.

Dobânzile la diferențele de TVA în sumă de XXXX lei au fost calculate conform Anexei 2 a deciziei, în conformitate cu dispozițiile art. 115 și 116 din OG nr. 92/2003 aprobat prin Legea 174/2004, cu procentul de 0,06% reglementat de HG nr. 67/2004 și HG 1513/2002; cu procentul de 0,05% reglementat de HG 784/2005, pentru fiecare zi de întârziere de la data scadenței și până la data de 31.12.2005.

Penalitățile de întârziere de la TVA în sumă de XXXX lei au fost calculate în Anexa 2, în conformitate cu art. 115 și 121 din OG 92/2003, aprobat prin legea nr. 174/2004, cu procentul de 0,5% reglementat de OG nr. 11/1996 și OG nr. 26/2001,

respectiv 0,6% reglementat de Legea nr. 210/2005, pentru fiecare lună sau fracțiune de lună de întârziere, începând cu dat de întâi a lunii următoare scadenței acestora (data declarațiilor vamale de import din Anexa 1) până la data de 31.12.2005.

Prin urmare, este nefondată critica reclamantei că organele vamale nu au ținut cont de succesiunea de legi în timp aplicabilă situației de față, în condițiile în care rezultă cu evidență că pentru fiecare perioadă în parte s-au stabilit obligațiile fiscale suplimentare raportat la legea aplicabilă în vigoare.

Pentru considerentele prezentate, în baza art. 18 alin. 2 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, instanța constată legalitatea și temeinicia actelor administrative fiscale atacate.

În consecință va respinge acțiunea precizată formulată în contencios administrativ fiscal de reclamanta S.C. XXXX SRL în contradictoriu cu pârâtele Autoritatea Națională a Vămilelor, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX, având ca obiect:

Anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare cu nr. XXXX / XXXX.2009, pentru suma de XXXX lei, reprezentând TVA, majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere aferente;

Anularea Procesului - verbal nr. XXXX / XXXX.2007 pentru stabilirea sumei de 238.558 lei, în compunerea obligațiilor fiscale evidențiate mai sus, emis de pârâta Autoritatea Națională a Vămilelor - Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX - Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală;

Anularea în parte a Deciziei nr. XXXX / XXXX.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX și anularea în totalitate a Dispoziției nr. XXXX / XXXX.2009 emisă de pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara.

Urmarea a respingerii acțiunii principale, va respinge și cererea reclamantei de acordare a cheltuielilor de judecată reprezentând onorariile expertului și ale avocatului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea principală formulată în contencios administrativ fiscal de reclamanta S.C. XXXX SRL formulată în contencios administrativ fiscal de reclamanta S.C. XXXX SRL în contradictoriu cu pârâtele Autoritatea Națională a Vămilelor, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX, având ca obiect:

Anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare cu nr. XXXX / XXXX.2009, pentru suma de XXXX lei, reprezentând TVA, majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere aferente;

Anularea Procesului - verbal nr. XXXX / XXXX.2007 pentru stabilirea sumei de XXXX lei, în compensarea obligațiilor fiscale evidențiate mai sus, emis de pârâta

Autoritatea Națională a Vămilelor - Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX - Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală;

Anularea în parte a Deciziei nr. XXXX / XXXX.2009 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX și anularea în totalitate a Dispoziției nr. XXXX / XXXX.2009 emisă de pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX.

Mentține ca legale și temeinice actele administrative fiscale atacate.

Fără cheltuieli de judecată.

Definitivă și executorie.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din XXXX.2010

Președinte

Grefier

se comunică :

1.reclamanta S.C XXXX SRL XXXX

2.pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice XXXX, cu sediul în XXXX

3.pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX, cu sediul în XXXX

4.pârât Autoritatea Națională a Vămilelor cu sediul în București, str. Matei Millo nr. 13, sector 1 București